

הפטרת פרשת פרה

ספר יחזקאל, פרק לו

טו וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: יז בְּרֹאֲדָם בַּיַּת יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים
עַל־אֲדָמְתְּם וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכְּכֶם וּבַעֲלִילוֹתֵיכֶם כְּטִמְאַתְהוּ הַנְּזִדָּה הַיְתֵה
דַּרְכְּכֶם לִפְנֵי: יח וְאֶשְׁפֹּד חַמְתִּי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ
וּבְגִלּוּלֵיהֶם טִמְאוּהָ: יט וְאֶפִּיץ אֹתָם בְּגוֹלִים וַיִּזְרוּ בְּאֲרָצוֹת כְּדַרְכְּכֶם
וּכְעֲלִילוֹתֵיכֶם שִׁפְטִיתִים: כ וַיָּבֹא אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִי אֶת־שָׁם
קִדְשֵׁי בְּאֵמֹר לָהֶם עַם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ: כא וְאֶחְמַל עַל־שָׁם
קִדְשֵׁי אֲשֶׁר חִלְּלוּהוּ בַּיַּת יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה: כב לָכֵן אֶמְרֹ
לְבַיַּת־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בַּיַּת יִשְׂרָאֵל כִּי
אִם־לְשֵׁם־קִדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלִתֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם: כג וְקִדְשִׁיתִי
אֶת־שָׁמַי הַגָּדוֹל הַמְּחַלְלֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חִלְּלִתֶם בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעוּ הַגּוֹלִים כִּי־אֲנִי
יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדִּישִׁי בְּכֶם לְעֵינֵיהֶם: כד וְלִקְחִתִּי אֹתְכֶם
מִן־הַגּוֹלִים וְקִבַצְתִּי אֹתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם אֶל־אֲדָמְתְּכֶם:
כה וְזָרְקִתִּי עֲלֵיכֶם מֵיִם טְהוֹרִים וַיְטַהְרֶתֶם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֹתְכֶם: כו וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן
בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת־לֵב הָאֵבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר:
כז וְאֶת־רוּחִי אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־בְּחַקִּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי
תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם: כח וַיִּשְׁבַּתֶם בְּאֲרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵּיכֶם וְהֵייתֶם לִי
לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: כט וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתְכֶם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם
וְקִבַּאתִי אֶל־הַדָּגוֹ וְהִרְבִּיתִי אוֹתוֹ וְלֹא־אֲתֵן עֲלֵיכֶם רָעַב: לו וְהִרְבִּיתִי

אֶת־פְּרֵי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשְּׂדֵה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעַב
בְּגוֹיִם: לֹא וּזְכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים
וּנְקֻטְתֶם בְּפָנֵיכֶם עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם: לֵב לֹא לְמַעַנְכֶם
אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וַיִּדַע לְכֶם בּוֹשׁוּ וְהִפְלַמּוּ מִדַּרְכֵיכֶם בַּיַּת יִשְׂרָאֵל:
לֵג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם טַהַרִי אֶתְכֶם מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי
אֶת־הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרָבוֹת: לַד וְהָאָרֶץ הַנְּשֻׁמָּה תַעֲבֹד תַּחַת אֲשֶׁר הִיְתָה
שְׂמָמָה לְעֵינַי כָּל־עוֹבֵר: לֵה וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הַלְזוּ הַנְּשֻׁמָּה הִיְתָה כְּגוֹ־עֵדוֹ
וְהָעָרִים הַחֲרָבוֹת וְהַנְּשֻׁמוֹת וְהַנְּהַרְסוֹת בְּצוּרוֹת יִשְׁבוּ: לו וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר יִשְׂאָרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי | אֲנִי יְהוִה בְּלִיתִי הַנְּהַרְסוֹת נְטַעְתִּי הַנְּשֻׁמָּה
אֲנִי יְהוִה דַּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי: * לז כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד זֹאת אֲדַרֵּשׁ
לְבַיַּת־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרָבָה אַתֶּם כְּצֹאן אָדָם: לח כְּצֹאן קִדְּשִׁים
כְּצֹאן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כִּן תִּהְלִינָה הָעָרִים הַחֲרָבוֹת מִלְּאוֹת צֹאן אָדָם
וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה:

*Sfardim end the Haftorah here